

Оксана Нестерчук
(Східноєвропейський національний
університет ім. Лесі Українки,
Луцьк, Україна)

Прізвища жителів Волинського Полісся, ідентичні з особовими іменами та їхніми варіантами

Християнські імена та їхні розмовні варіанти стали найбільшим джерелом творення прізвищ, про що і зазначав Ю. Редько [Редько 1966, 9], при цьому В. Ірклієвський уточнював: “Найбільшу частину українських прізвищ витворила так звана ПАТРОНІМІКА (гр.= батьківство) та невелику частину, порівнюючи з патронімікою МЕ(А)ОТРОНІМІКА (гр. = матиринство)” [Ірклієвський 1987, 11]. Деякі похідні від християнських імен досить далеко відійшли від “свого” першоджерела, пор.: *Йосиф* > *Йосаф* > *Сап* > *Суп*; *Йосип* > *Сепень* > *Шепель* > *Чепель* > *Чапель* > *Чаніль* > *Чапля* > *Чапленко* [Ірклієвський 1987, 12–13].

У статті робимо спробу проаналізувати твірні основи прізвищ жителів Волинського Полісся, зафіксовані у “Словнику прізвищ північно-західної України і суміжних земель” [Словник 2013], що похідні від власних особових імен та їхніх варіантів цього регіону.

Встановлено, що твірними основами прізвищ стали:

- 1) офіційні (повні) імена;
- 2) повні імена із суфіксацією;
- 3) усічені та усічено-суфіксальні імена;
- 4) суфіксація усічених імен від варіантів, що самостійно існують.

За такою схемою і проаналізуємо волинсько-поліські прізвища.

1. Офіційні імена могли без змін перейти у розряд прізвищ, пор.: *Богдан*, *Борис*, *Варава*, *Гандрон*, *Гарасим*, *Герман*, *Гліб*, *Гульян* < *Ульян*, *Густан* < *Остап*, *Демид*, *Денис*, *Захар*, *Каленик*, *Лазар*, *Макар*, *Марк*, *Мар'ян*, *Мусій*, *Назар*, *Ондрій* < *Андрій*, *Охрім*, *Юхім*, *Панас*, *Пархом*, *Петр*, *Пилип*,

Прохор, Роман, Сава, Самуйло, Сапрон || *Супрун* || *Софрун, Сидор, Сизон, Сильвестр, Тарас, Трохим, Філіп, Фома* || *Хома, Халімон, Швирид* < Свирид.

На становлення деяких офіційних прізвищ вплинула говіркова фонетика: приставний [г]: *Гандрон, Гульян, Густан*; [у] в новозакритому складі на місці *о: *Самуйло*; “укання”: *Густан, Супрун*; заміна [ф] переважно звуком [х]: *Хома, Халімон*; заміна [с] на [ш]: *Швирид*.

2. Другу велику групу становлять прізвища, ідентичні із варіантами імен, що утворені від повних імен з додаванням таких суфіксів:

-ак: *Борисяк, Павляк*.

Цей формант зі значенням згрубілості рідко вживаний у варіантах імен [Сімович 1981, 245], фіксований у складі бойківських та гуцульських прізвищ [Осташ 2003, 93], зрідка лемківських (*Нестерак, Марусяк*) [Панцьо 1995, 62], “первісним призначенням яких було вказувати на спорідненість” [Чучка 1969, 286].

-ак-а: *Пилипака* || *Пелипака*.

Варіанти імен *Васил'ака, Грицай'ака, Іван'ака* з цим суфіксом зафіксовані серед жителів Волинського Полісся [Нестерчук 2014, кк. 5, 6, 8], вони відомі з XVI ст. [Керста 1984, 84].

-ас': *Федорась*.

-аш: *Дмитраш, Лукаш*.

Варіант імені *Л'аш* < Ля < Ілля зафіксований серед жителів Волинського Полісся [Нестерчук 2014, кк. 9].

-ец': *Антонець, Богданець, Василець, Володимирець, Єфимець, Карпонець, Макарець, Максимець, Мартинець, Миронець, Михайлець, Назарець, Никонець, Остапонець, Романець, Сидорець, Степанець, Супрунець, Федорець, Юхимець, Якимець*.

Цей суфікс досить поширений у варіантах імен жителів Волинського Полісся, напр.: *Адам'ець, Андр'їйець, Іван'ець, Семен'ець, Хведор'ець* [Нестерчук 2014, кк. 1, 3, 8, 16, 20].

Дослідники зауважують, що в XVI ст. суфікс *-ець* найчастіше приєднаний до повного імені, ніж до усіченого, напр.: *Вацнець, Богданець, Гаврилець* [Керста 1984, 78; Гумецька 1958, 15], “спостереження над антропонімією окремих пам’яток української мови XVII–XVIII ст. показують, що в цей період імена на *-ець* були широковживаними: *Яковець, Григорець, Иванець, Макарець...*” [Керста, 1984, 80], серед яких *Иванець* – найпоширеніший варіант. На матеріалі лівобережних пам’яток XVII–XVIII ст. В. О. Шевцова виявила малу активність утворень на *-ець*, де “експресивний відтінок уже нейтралізувався”, напр., *Данилець, Якимець* [Шевцова 1979, 58-59]. Г. В. Семеренко, досліджуючи формування демінутивної суфіксації, простежує активний спад продуктивності суфікса *-ець* із XIV ст. до XVIII ст. [Семеренко 1992, 53].

-ик (-ік): *Борисик, Василик, Власик* < *Улас, Данилик, Динисик, Дмитрусик, Євтушик, Єфимик, Карник* || *Карнік, Михайлик* || *Михалік* || *Михалік, Павлючик* < *Павлюк* < *Павло, Панасик, Юхимик, Яковець; Вакулік, Мартинік, Романік, Савік.*

На Волинському Поліссі з цим суфіксом зафіксовано такі варіанти імен: *Анатолік, Васілік, Дмитрик, Михаїлік, Федорік* [Нестерчук 2014, кк. 2, 5, 7, 12, 20].

Суфікс *-ик* у сучасних бойківських прізвищевих назвах належить до найпоширеніших [Осташ 2003, 93]. На Західному Поділлі прізвища із цим формантом представлені декількома моделями, напр.: від повного імені, від усіченого, від усічено-суфіксального і суфіксального імен (*Гнатик, Генік, Гриник, Андрусик*). У XIV–XV ст., а також у давньоруський період утворення з суфіксом *-икъ, -чикъ, -хникъ* виступають досить рідко, зате в сучасній українській мові належать до найпродуктивніших” [Керста 1984, 80-81], він “вносить у живе мовлення емоційне забарвлення” [Шевцова 1979, 59].

-к-а: *Савка.*

На Закарпатті суфікс *-к-а* фіксований у записах першої пол. XIII ст. [Чучка 1969, 91], досить поширений у прізвищах [Чучка 1969, 308], однак у

лемківських прізвищах, що мотивовані патронімами (*Даничка – Данич, Палашичка – Палашич*), рідко вживаний [Панцьо 1995, 66]. Суфікс виконує демінутивну функцію, він лише в чоловічих іменах з кінцевим *-а*, напр.: *Вакулка, Микитка, Ярмолка* [Керста 1984, 84].

-к-о: *Андрейко, Вакулко, Васелейко* || *Василейко* < *Василій, Василько, Глібо, Гнатойко, Данилко, Захарко, Левко, Назарко, Олеско, Семенко, Сергійко, Сидорко, Тараско, Федейко* (очевидно, від *Фадей*), *Федірко, Яремко*.

Варіанти імен *Ада́мко, Анто́нко, Васи́л'ко, Мико́лко, Павлу́с'ко, Хведо́рко* зафіксовані серед жителів Волинського Полісся [Нестерчук 2014, кк. 1, 4, 5, 11, 14, 20].

Дослідники зазначають, що суфікс *-к-о* – найпродуктивніший серед формантів, за допомогою якого творили прізвища від особових імен в різні історичні періоди [Осташ 2003, 93]. Крім цього, зауважують, що деривати з цим суфіксом мають переважно нейтральне значення у варіантах імен, наближаючись до офіційних форм [Сімович 1981, 240-248; Чучка 1969, 90-91; Гумецька 1958, 13; Осташ 2003, 87; Шевцова 1979, 58].

-очк-о: *Левóчко*. Варіанти імен на *-очк-о* виступають у складі двочленного компонента із XVI ст [Керста 1984, 84]. Варіант імені *Михáлочко* функціонує серед жителів Волинського Полісся [Нестерчук 2014, к. 12].

-ош: *Янош*.

Формант не функціонує у варіантах імен “у первісній їх функції”, але перейшов у прізвища та родові найменування [Сімович 1981, 247].

-'ук: *Ромасюк, Янюк*.

Зафіксовано варіанти *Іл':у́к, Павл'у́к* серед жителів Волинського Полісся [Нестерчук 2014, кк. 9, 14]. Р. Й. Керста зазначає, що цей суфікс праслов'янського походження творить демінутивні форми, поєднуючись із повним, а найчастіше із усіченим іменем (*Павлюкь, Петрукь*) [Керста 1984,

81-82]. У сучасних прізвищах бойків такий формант – найпоширеніший [Осташ 2003, 93], він добре відомий і у волинсько-поліських.

-ун': *Павлунь, Яремчунь*.

Варіант імені *Павлун'* ужитий у мовленні жителів Волинського Полісся [Нестерчук 2014, к. 14]. Такий формант продуктивний у демінутивних іменах і в загальних назвах [Рульова 2001, 463], однак виявлений лише у двох прізвищах Західного Полісся.

-ус': *Захарусь, Маркусь, Михалусь < Михайлусь, Павлусь || Павлюсь, Петрусь, Федорусь, Янусь*.

Зафіксовані варіанти імен *Павлус'*, *Петрус'* з цим суфіксом, вживані на Волинському Поліссі [Нестерчук 2014, кк. 14, 15].

“Серед усіх східнослов'янських мов зменшено-пестливий суфікс **-ус (-усь)** найбільш властивий українській мові” [Рульова 2001, 463]. Крім Західного Полісся, він поширений на Лемківщині, напр., *Іванусь, Климусь* [Панцьо 1995, 33].

-ут-а: *Тарасюта*. Варіант імені *Павл'ута* зафіксований на Волинському Поліссі [Нестерчук 2014, к. 14].

-ушк-о: *Петрушко*.

Формант виник шляхом нарощування *-ько* на суфікс праслов'янського походження *-ушь*, що заявлений у антропонімах з XV ст. [Семеренко 1992, 57].

-чик: *Аліксейчик, Вавдійчик < Овдій (приставний [в]), Васильчик, Гаврильчик, Герасимчик, Демидчик || Димидчик, Іванчик, Леончик || Леончик, Мирончик, Савчик, Сергійчик, Якимчик*.

Уживаний суфікс виник шляхом нарощування на ґрунті староукраїнської мови та має менший ступінь емоційності, ніж *-ик* [Семеренко 1992, 56]. Широко представлений формант у лемківських іменах, напр., *Адамчик, Васильчик, Дем'янчик* [Панцьо 1995, 32].

Отже, для творення волинсько-поліських прізвищ використані такі найпродуктивніші відіменні суфікси: *-ець', -ик, -к-о, -ус', -чик*. Зауважимо, що

формант *-ець* майже не продуктивний у сучасних волинсько-поліських варіантах імен, вони “живуть” лише у мовленні представників найстаршого покоління, напр.: *Адамець, Андрієць, Вікторець, Іванець, Яковець, Йосипець, Макарець, Миколаєць, Мукієць* < *Мокій, Наумець, Остапець, Пилипець, Прокопець, Сахарець, Семенець, Трохимець, Юрець, Климець*.

3. Усічення, або регресивний спосіб словотвору, в антропонімії продуктивний ще з індоєвропейської спільноти. Ономасти виявили такі скорочення у слов'янських народів із XIV–XV ст., “пристосованих своєю звуковою структурою, як взагалі всі іншомовні запозичення, до діючих в українській мові фонетичних законів” [Гумецька 1958, 32].

Регресивно-суфіксальні варіанти утворені одночасно усіченням із додаванням суфіксів, коли усічення самостійно не вживане. Усікання зазнавали початок, кінець або середина імені. До одного і того ж усіченого імені можуть бути додані різні суфікси.

Зафіксовані такі прізвища, утворені регресивним способом, у яких, як і у чоловічих та жіночих варіантах імен, усічено кінцеві *-ий* || *-ій* та *-а* (орфографічно *а* та *я*): *Валер, Ваньо* (суфікс-флексія *-о*), *Гапон, Євтух, Зінь, Лесь* (варіант міг виникнути за допомогою афери́зи < *Олесь* або за допомогою афери́зи та синкопи < *Олекса*, або ж в результаті усіх типів усічення (афери́зи, синкопи, апокопи) < *Олексій, Олександр*), *Оверко, Олекса, Сандер* || *Сендер, Сень, Федось, Федь, Філь* (очевидно, від *Філімон*), *Юр*.

Виявлено 24 прізвища, утворених регресивно-суфіксальним способом, похідних від варіантів імен, напр.: *Андрусь, Валентей, Вац, Ваць* < *Василій, Волоха* < *Володимир, Гавриш, Гаврось, Гаврук, Гаврусь, Дахно, Дорох, Дорош, Ємець і Ємчик* < *Єміліан* або *Ємлен, Сахно, Семко, Степура, Степусь, Стець, Тиміш, Тимош, Троць, Фень* та *Хвень, Харко*.

Усічені варіанти імен *Ваць*, *Стець* фіксовані на Волинському Поліссі [Нестерчук 2014, кк. 5, 18].

До усічених твірних основ антропонімів додані давні суфікси *-х, -хн-о, -ц, -ць, -ш*, фіксовані з XIV ст., що являють собою структуру – відкритий

склад + суфікс. Форманти *-ц'*, *-с'*, *-д'* поширені із XIV ст. у християнських іменах *Гриць*, *Луць*, *Хвесь* [Сімович 1981, 243], відображені і у волинсько-поліських прізвищах.

Суфікс *-ш*, на думку В. І. Сімовича, утворився від *-х* під впливом здрібнілого *ько*. Такий формант дав поштовх для виникнення інших суфіксів, як *-аш*, *-ош*, *-иш*, *-уш* [Сімович 1981, 243]. Словотворчий формант *-ш* був продуктивним в утворенні варіантів чоловічих імен у різні періоди із XIV–XVIII ст., напр.: *Дорош*, *Лешош*, *Тимош*, *Ярош* [Сімович 1981, 243; Керста 1984, 92–93].

Усічені форми на *-ц'* відомі ще із XIV–XVII ст. (*Гриць*, *Миць*, *Стець*, *Троць*) [Сімович 1981, 243; Гумецька 1958, 17; Керста 1984, 93; Осташ 2000, 104–114, Шевцова 1979, 60].

4. Виявлено прізвища Волинського Полісся, в основі яких лежать усічені варіанти імен, що самостійно існують, із доданими до них формантами:

-ай: *Грицай*, *Гричай*.

Виявлено варіант імені *Грицаї* серед жителів Волинського Полісся [Нестерчук 2014, к. 6]. Багато лемківських прізвищ на *-ай* фіксовані із XV ст., утворені від розмовних варіантів (*Захай*, *Корнай*) [Панцьо 1995, 68], а закарпатські прізвища утворені як від апелятивів, так і від імен [Чучка 1969, 330].

-ечк-о: *Васечко*, *Івасечко*, *Федечко*, *Юречко*.

На Волинському Поліссі зафіксовано варіант *Васечко* [Нестерчук 2014, к. 5]. Суфікс заявлений у лексемах із XVIII ст. [Семеренко 1992, 57].

-ик: *Васик*, *Вітик*, *Грицик*, *Євтушик*, *Єфимик*, *Зіник*, *Лаврик*, *Федик* || *Федік*, *Юзик*, *Юрик* || *Юрік*.

Виявлено скорочені форми імен *Андрушик*, *Антошик*, *Васик*, *Грицик*, *Івасик*, *Тимошик*, *Юрик* серед жителів Волинського Полісся [Нестерчук 2014, кк. 3, 4, 5, 6, 7, 20, 21].

Суфікс *-ик* у XVI ст. “в однаковій мірі міг додаватися як до повних, так і до скорочених основ імен. [...] У XIV–XV ст., а також у давньоруський період утворення з суфіксом *-икъ*, *-чикъ*, *-хникъ* виступають досить рідко, зате в сучасній українській мові належать до найпродуктивніших” [Керста 1984, 80-81]. Варіанти імен фіксовані у XVI ст. на Волині [Луцька замкова книга 2013, 678].

-к-о: *Валько, Ванько, Васько, Володько, Генько, Гнатойко, Гришко, Данько, Зінько, Лесько, Мишко, Олесько, Онисько, Пашко, Ригорко, Ромко, Сашко, Сенько, Стецько, Федько, Юзько.*

Суфікс досить поширений у варіантах імен жителів Волинського Полісся, напр., *Ада́с'ко, Анто́с'ко, Тон'ко, Ва́с'ко, Грин'ко́, Міт'ко, Йо́с'ко, Миско́* < Михайло, *Стец'ко́, Тимко́, Фед'ко́, Йо́рко* [Нестерчук 2014, кк. 1, 4, 5, 6, 7, 10, 12, 16, 18, 19, 20, 21].

Деривати на *-к-о* серед прізвищ займають четверте місце після утворень на *-енко, -евич(-ович), -ский (-цкий, -зкий)* [Осташ 2003, 93]. Ідентичні варіанти імен фіксовані на Волині (XVI ст.) [Луцька замкова книга 2013, 668–669, 670–671, 673, 677–678, 680, 683, 685, 695, 699, 708, 711–715].

-ок: *Євтушок*. Формант, успадкований із давньоруського періоду із XIV ст. стає продуктивнішим [Семеренко 1992, 53].

-ук: *Васинюк, Васюк, Вітюк, Гаврисяк, Грицюк, Ромасюк, Федюк, Юрук, Юрчук.*

Уживаний демінутивний суфікс *-ук* зі значенням зменшеності у відапелятивних антропонімах [Семеренко 1992, 57] та найпоширеніший у сучасних прізвищах гуцулів [Осташ 2003, 93].

-ур-а: *Васюра, Федюра.*

Варіанти імен *Вас'у́ра, Ван'у́ра* зафіксовані серед жителів Волинського Полісся [Нестерчук 2014, кк. 5, 8]. В. Сімович вважає, що цей суфікс був поширеним у XVI–XVII ст., згодом занепав у варіантах чоловічих імен [Сімович 1984, 200] та зберігся у прізвищах [В. Сімович 1981, 246].

-ут-а: *Васюта*. Виявлений ідентичний варіант імені серед жителів Волинського Полісся [Нестерчук 2014, к. 5].

Дослідники помітили, що здрібнілі форми на *-ут-а* були поширені у XVI–XVII ст. (особливо хресні імена *Васюта*, *Оксюта*, *Яцута*) та в актових книгах XV ст. [Сімович 1984, 200].

Представлено декілька відіменних утворень у прізвищах із суфіксами: **-ах:** *Юрах*, **-енк-о:** *Івасенко*, **-ен':** *Грицень*, **-ен'-а:** *Гриценя*, **-ец':** *Федець*, **-ом:** *Максьом*, **-ох-а:** *Васильоха*, *Іваньо́ха*, **-ул':** *Януль*, **-ун:** *Федунь*, **-'ут-а:** *Тарасюта*, *Янута*, **-ушк-о:** *Федюшко*, вживані у сучасних розмовних варіантах імен.

Неможливо однозначно ствердити, від якої твірної основи утворені деякі прізвища. Так, в основі прізвищ *Варчик*, *Маруха* можуть лежати імена або чоловічі (*Варава* [Трійняк 2005, 56], *Мар'ян*, *Марко*, *Мартин*), або жіночі (*Барвара*, *Марія*). Так само не можна однозначно ствердити, чи це суфіксація (прізвище *Павлюк*, що походить від імені *Павло*), чи це лексико-семантичне творення (варіант імені *Павлюк* стало прізвищем).

Безперечно, найбільша кількість прізвищ мотивована чоловічими іменами, тобто йменнями засновників родів, хоч нами виявлено шість прізвищ, що утворені від розмовних жіночих варіантів імен досліджуваного регіону за допомогою суфіксів *-к-а*, *-к-о*, *-ох-а*, *-ух-а*, *-чик*: *Галка*, *Галько*, *Гальчик*, *Маруха*, *Солоха*, *Хаврона* < Февронія (усічення) [Нестерчук 2014, кк. 33].

Досить поширеним явищем серед власних особових імен Волинського Полісся та їхніх варіантів є запозичення з інших мов, це насамперед з російської, рідше польської. Серед прізвищ також виявлено запозичення із єврейської, німецької, польської, французької мов, що ідентичні із іншомовними варіантами, вживаними на цій території, напр.: *Лейбик*, *Людвік*, *Мойшик*, *Ференц*, *Франц*, *Фрідріх*, *Юзик*, *Яньо* та ін.

Отже, найбільшу продуктивність у творенні прізвищ Західного Полісся, як і варіантів імен, виявляють суфікси *-к-о*, *-ик*, *-ук*, *-ус'*, *-чик*.

Формант *-eu'* хоч і втратив свою продуктивність у варіантах імен, однак часто фіксований у прізвищах Західного Полісся.

Література:

1. Бабій 2008 – Ю.Б. Бабій, *Функціонування прізвищевих субстантивів, співвідносних з особовими іменами, у Середній Надніпрянщині*, [у:] Записки з ономастики, Одеса, с. 52-60.
2. Гумецька 1958 – Л.Л. Гумецька, *Нарис словотворчої системи української актової мови XIV–XV ст.*, Київ.
3. Денисюк 2003 – В.В. Денисюк, *Антропонімія українських історіографічних пам'яток 2 пол. XVII–XVIII ст.* : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : 10.02.01 – українська мова, Київ.
4. Ірклієвський 1987 – В. Ірклієвський, *Етимологічний словник українських прізвищ – прізвищезнавство*, Мюнхен.
5. Керста 1984 – Р.Й. Керста, *Українська антропонімія XVI ст. Чоловічі іменування*, Київ.
6. Кракалія 1974. – Л.В. Кракалія, *До питання класифікації буковинських антропонімічних форм*, Мовознавство, № 2, с. 53-58.
7. Нестерчук 2014 – О. Нестерчук, *Атлас варіантів власних особових імен Волинського Полісся*, Луцьк.
8. Осташ 2003 – Р. Осташ, *Суфікс -к-о в українській антропонімії першої половини XVII ст.: лінгвогеографічний погляд*, [у:] *Діалектологічні студії. 1: Мова в часі і просторі*, Львів, с. 84-110.
9. Осташ 2000 – Р.І. Осташ, *Власні особові імена з однофонемними суфіксами в українській антропонімії середини XVII століття*, [у:] *Linguistica slavica : ювілейний зб. ст. на пошану І. Железняк*, Київ, с. 104-116.
10. Панцьо 1995 – С.Є. Панцьо, *Антропонімія Лемківщини*, Тернопіль.
11. Редько 1966 – Ю.К. Редько, *Сучасні українські прізвища*, Київ.

12. Рупьова 2001 – Н.І. Рупьова, *Традиції найменування особи на Західному Поділлі*, [у:] *Науковий вісник Чернівецького університету* : зб. наук. праць, Чернівці, Вип. 119, с. 189-195.
13. Семеренко 1992 – Г.В. Семеренко, *Формування української демінутивної суфіксації*, *Мовознавство*, № 4, с. 51-59.
14. Сімович 1981 – В.І. Сімович, *Історичний розвиток українських (здрібнелих та згрубілих) чоловічих хресних імен із окремішньою увагою на заверблі суфікси*, [у:] *Українське мовознавство. Розвідки й статті 1.*, Ottawa, Canada, с. 240-248.
15. Сімович 1984 – В.І. Сімович, *Українські прізвища з хресних імен*, [у:] *Українське мовознавство. Розвідки й статті 2*, Ottawa, Canada.
16. Словник 2013 – *Словник прізвищ північно-західної України і суміжних земель*, Луцьк.
17. Трійняк 2005 – І.І. Трійняк, *Словник українських імен*, Київ.
18. Чучка 1969 – П.П. Чучка, *Антропонімія Закарпаття*, Київ.
19. Шевцова 1979 – В.О. Шевцова, *Суфіксальний словотвір особових чоловічих імен (на матеріалі середньонаддніпрянських лівобережних пам'яток другої половини XVII – першої половини XVIII ст.)*, *Мовознавство*, № 2, с. 57-61.
20. Ящук 2012 – Л.В. Ящук, *Фонетичні особливості антропонімів Житомирщини XVI–XVII ст. 2 – ствердіння [ц']*, [у:] *Студії з ономастики та етимології. 2011–2012*, Київ, с. 266-276.

Нестерчук Оксана. Прізвища жителів Волинського Полісся ідентичні з особовими іменами та їхніми варіантами

У статті проаналізовано творення прізвищ, в основі яких лежать власні особові імена та їхні варіанти жителів Волинського Полісся. Виявлено в основах прізвищ словотвірні варіанти від офіційних імен, повних імен із суфіксами, усічених та усічено-суфіксальних імен, усічених імен із суфіксами, що самостійно існують у мовленні жителів.

Ключові слова: власні імена, прізвища, варіанти, суфікси, словотвір.

Nesterchuk Oksana. The names of the inhabitants of the Volyn Polesye identical with staff names and their variants

In the article are analysed creation of the last names the proper personal names and their variants of habitants of Volhynia Polissya lie in basis of which. Found out in bases of the last names the word-formation variants of the names from the official names, complete names with suffixes, truncated and truncated suffix the names, truncated names with suffixes which independently exist in broadcasting of habitants.

Keywords: proper names, last names, variants.